Nr. DOK-4536

Teisminio proceso Nr. 2-56-3-00094-2021-4

(S)

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS NUTARTIS

2023 m. spalio 11 d. Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Virgilijaus Grabinsko, Antano Simniškio (kolegijos pirmininkas) ir Donato Šerno,

susipažinusi sú 2023 m. spalio 4 d. pateiktu **ieškovo Ž. K.** kasaciniu skundu dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2023 m. liepos 5 d. nutarties peržiūrėjimo,

nustatė:

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija 2023 m. rugsėjo 29 d. nutartimi Nr. DOK-4164 atsisakė priimti ieškovo kasacinį skundą, nustačius, kad jis neatitinka Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų.

Pagal Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 5 dalį asmuo, kurio skundą atsisakoma priimti dėl to, kad jis neatitinka Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų reikalavimų, ištaisęs trūkumus, turi teisę iš naujo paduoti kasacinį skundą, nepažeisdamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 345 straipsnyje nustatyto termino.

Ieškovas 2023 m. spalio 4 d. antrą kartą pateikė kasacinį skundą dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2023 m. liepos 5 d. nutarties peržiūrėjimo, civilinėje byloje pagal ieškovo Ž. K. ieškinį atsakovams Lietuvos Respublikai ir "Dina Försäkring AB" dėl nuosavybės teisės į kilnojamąjį daiktą pripažinimo ir žalos attyginimo priteisimo. Šiuo kasaciniu skundu ieškovas prašo panaikinti Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2023 m. liepos 5 d. nutartį ir Kauno apygardos teismo 2023 m. vasario 27 d. sprendimą ir priimti naują sprendimą – ieškinį tenkinti.

Ieškovo paduotas kasacinis skundas grindžiamas argumentais, kad teismai nurodydami, kad ieškovas nėra traktoriaus savininkas, todėl nėra teisinio pagrindo pripažinti ieškovo nuosavybės teisę į jį, paneigė turto pardavimo vykdymo procese teisinį saugumą, nes traktorius buvo įsigytas iš bankrutavusios įmonės jos bankroto proceso metu, todėl jo nebuvo galima išreikalauti. Teismų praktikoje pažymėta, kad nustačius, jog turtas yra perleistas teismo sprendimams vykdyti nustatyta tvarka, ir nepaneigus įgijėjo sąžiningumo prezumpcijos, turto iš jo išreikalauti negalima. Nurodoma, kad reikalavimas dėl nuosavybės teisių pripažinimo, priešingai nei sprendė bylą nagrinėje, teismai, gali būti savarankišku bylos dalyku. Asmuo, reiškiantis reikalavimą dėl nuosavybės teisių į ginčo daiktą pripažinimo, turi įrodyti aplinkybės, sudarančias kurį nors iš įstatyme įvardytų nuosavybės teisių į tą daiktą įgijimo pagrindų. Ginčo atveju ieškovas traktorių įsigijo sandorio, kuris nėra nuginčytas, pagrindu, o tai reiškia, kad jis yra traktoriaus savininkas. Tiek Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2021 m. liepos 8 d. nutartyje civilinėje byloje Nr. e3K-3-216-611/2021, tiek nagrinėjamu atveju prokuratūra paėmė transporto priemonę iš savininko ir ją atidavė buvusiam savininkui, kuris transporto priemonės neteko nusikalstamu būdu. Šioje byloje buvo aktualūs iš esmės analogiški teismų praktikos išaiškinimai, t. y. pateikti būtent civilinėje byloje Nr. e3K-3-216-611/2021 – bylų *ratio decidendi* iš esmės sutampa – kuriais teismai privalėjo vadovautis. Argumentuojama, kad teismai, bylos dalį pagal reikalavimą pripažinti nuosavybės teisę į Traktorių nutraukdami, o reikalavimą dėl žalos atlyginimo arba subsidiariai dėl nepagrįsto praturtėjimo priteisimo atmesdami, be pagrindo paneigė nepagrįsto praturėjimo instituto, kaip subsidiaraus teisių gynybos būdų, taikymo galimybės, o taip pat Konvencijos 6 straipsni, nes kitų būdų, kuriais būtų galima apginti ieškovo pažeistas teises ir interesus, nebėra.

Atrankos kolegija, susipažinusi su antrą kartą ieškovo pateiktu kasaciniu skundu, pažymi, kad nors skundo turinys pakoreguotas, tačiau jame nenurodyta iš esmės naujų argumentų, kurie sudarytų kasacijos pagrindą, skundo turinys nėra pakeistas iš esmės, egzistuoja ankstesnėje atrankos kolegijos nutartyje nurodytos kliūtys kasaciniam skundui priimti. Pažymėtina, kad atrankos kolegija, spręsdama klausimą dėl pateikto kasacinio skundo priimtinumo nagrinėti kasacine tvarka, įvertina skundo argumentų esmę, argumentuose formuluojamus kasacijos pagrindus, atsižvelgdama į skundžiamo teismo procesinio sprendimo motyvus. Atrankos kolegijai konstatavus, kad kasacinis skundas negali būti priimamas dėl to, kad jame nesuformuluoti kasacijos pagrindai, papildomas kasacinio skundo modifikavimas keičiant argumentų dėstymo struktūrą, formuluotes, išplečiant ar susiaurinant argumentus, nekeičia skundo esmės, todėl negali būti pagrindas kitaip spręsti skundo priimtinumo klausimą, nei jis buvo išspręstas.

Atrankos kolegija konstatuoja, kad pateiktas kasacinis skundas neatitinka CPK 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavijnų, todėl jį atsisakytina priimti (CPK 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Žyminio mokesčio grąžinimo klausimas yra išspręstas Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegijos 2023 m. rugsėjo 29 d. nutartimi Nr. DOK-4164.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

nutaria:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti ir grąžinti jį padavusiam asmeniui. Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai Virgilijus Grabinskas

Antanas Simniškis

Donatas Šernas